Sayı: 50

Amcabey

AMCABEY'in

Büyük Müsabakası!..

400 Kişiye Hediye!..

Mecmuamızın iki sayı sonra bir yaşına basması şerefine okuyucular arasında büyük bir müsabaka açıyoruz. Bu müsabakamız, bilhassa, Amcabeyi takip eden, ilk sayısından itibaren ona bağlananlar arasında ilgi uyandıracağı gibi bütün kariler arasında da alâka çekecektir.

Müsabakamızın esasları şunlardır:

1 — Müsabakaya iştirak etmek istiyenler, aşağıda yazdığımız (4) soruya cevap vereceklerdir.

2 — Cevaplar (27.11.943) Cumartesi akşamına kadar (Amcabey müsabaka memurluğuna) gönderilmelidir.

3 — 51 inci sayımıza derecedilecek olan müsabaka kuponunun, gönderilecek cevaplara eklenmesi şarttır.

Müsabakamızı teşkil eden sorular da şunlardır:

Birinci sayıdan ellinci sayıya kadar neşredilen «Amcabey» mecmualarında en çok beğendiğiniz:

Destan
Karikatür
Fıkra
Hikâye } **HANGİSİDİR?**

Okuyucularımızın verecekleri cevapların mevzuları işte bunlardır.

En çok rey alan destan, karikatür, fıkra ve hikâye birinciliği kazanmış addedilerek onlara rey vermiş olanlara sıra ile (100) er kişiye (yani dört yüz kişiye) şu hediyeler verilecektir:

1 incilere — Eser sahiplerinin imzalı birer fotoğrafları.

2 - 5 — Amcabeyin 34-52 ye kadar olan ikinci cildi (ciltli olarak).

6-15 — Birer aylık «Amcabey» abonesi.

16-50 — «Amcabey»in resmi ile süslü birer mendil.

51-100 — Birer «Amcabey» kartı.

Müsabakaya iştirak etmek istiyenler, yukarıdaki dört sorunun ister birine, ister ikisine veya dördüne cevap verebilirler. Hangi suale cevap verdilerse ona verilen cevaplar arasında seçime girebilirler.

Amcabey POSTASI

● **Şarkîkaraağaç, Zeki Branor'a:**

A. — Karikatür san'atine karşı olan sevginizi takdir ederim. Ancak, eserlerinizin mecmualara basılabilmesi için daha olgunlaşması gerektir.

● **Uşak, A. T. imzalı mektup sahibine:**

A. — Şeytan kulağına kurşun, her Cumartesi kendimizi gösteriyoruz. Hattâ bazı yerlerde Cumadan meydana çıktığımız oluyormuş!.. Sizin, sohbetimizden mahrum kalışınızın sebebini oradaki bayiden sormanız daha iyi olur.

● **Ankara, Sabahaddin Sürek:**

— Bu malzeme pahalılığında İnhisarlar idaresinin sigara kutularını değiştirmiye kalkması doğru mudur?..

A. — Doğrudur bayım. Malûm a, dünya «buyur kürküm!» dünyası!..

● **Balıkesir, Neriman Yıldız:**

— Çok hoşsun, tatlı dilli, güler yüzlüsün Amcabeycigim ama neden seni o kadar şişman, davul gibi çiziyorlar?..

A. — Sesimiz uzaktakilere hoş gelsin diye bayan!..

● **Tarabya, Ayten Moray:**

— Hava parası nedir Amcabey?..

A. — Bunu bana değil, ya bir apartman sahibine, yahut havagazi şirketine sor kızım!..

● **Kadıköy, Buluş Vecdi'ye:**

A. — Bulmacalara teşekkür ederiz. Yaşım 14 tür!.. Dost görünüp düşmanlık edenlere çok kızarım. En çok sevdiğim şey tatlı dil, güler yüzdür.

● **Beşiktaştan «Amatör» imzasile melktup gönderen okuyucuma:**

A. — Siyasî mevzuların ömrü kısadır. Bu sebeple bu konuda resim yapmaktan vazgeçin. Hayvan karikatürlerinizi bir görelim.

● **Adana, Hüsnü Dizen'e:**

A. — İstediğiniz kitapların «Dikenli çit» ten maada (375) kuruş mukabilinde Ankara caddesinde İnkılâp kitabevinden tedarik edebilirsiniz.

Okuyucu istekleri:

Roma'nın yeni tarihinden bir yaprak:

REMÜS, ROMÜLÜS!..

(Cumhuriyet, 1943)

(İstiyen: Ankara, Adnan Düzler)

13 SONTEŞRİN 1943 Cilt : 2 — Sayı : 50 Fiatı 10 Kuruştur

AMCABEY

CUMARTESİ GÜNLERİ ÇIKAR SİYASÎ MİZAH MECMUASI

İDARE YERİ :
Cağaloğlu Cumhuriyet Matbaası
Posta kutusu : 555 -st., Telefon : 24290

Müessisi:
CEMAL NADİR GÜLER

ABONE ŞARTLARI :
Yurt içi : Bir seneliği 500, Altı aylığı 250 Kş.
Yurt dışı : Bir seneliği 900, Altı aylığı 500 Kş.

ATATÜRK'Ü anarken..

— Bana bak, nallarını pek şakırdatma, bobstil geliyor sanacaklar!..

Bazı sebeplerden ötürü baskısı geciken

Dalkavuk

KARİKATÜR ALBÜMÜ

Pek yakında çıkacaktır.

CEMAL NADİR GÜLER'İN

Türk mizahına kazandırdığı bu eserden mutlaka bir tane edininiz!

Amcabeyden rivayet

ZORLA..

Maarif Vekilliği, dünya klâsiklerinden tercüme ettirdiği 68 eseri, Cumhuriyetin 20 inci yılı münasebetile ortaya çıkardı. Bu seçme eserlerden birer takım da ünlü fikir ve edebiyat adamlarına armağan etti.

Bu değerli hediyeye nail olan ediblerimizden biri, masasının üstünde yükselen kitap yığınına baktı baktı da:

— Yahu, dedi, bu Maarif Vekili de insanı zorla okumuş yapacak!..

DÜNYA VE ÇANTA

Bir toplantıda milletlerin karakterleri konuşuluyor; «Falan millet filân milletten daha naziktir!..» gibi bahislere girişiliyordu.

Sporculuğu icabı, vaktile Avrupada dolaşmış, birkaç milleti yakından tanımış olan Besim Koşalay da lâfa karıştı:

— Ben şunu, bunu bilmem dedi, İngilizlerdeki nezaket kimsede yoktur! Meselâ, ben Alman gümrüklerinden geçerken memurlar çantamı hallaç pamuğu gibi attılar. Fakat İngiliz memurları sadece «Çantanızda kaçak bir şey var mı?» diye sordular. Ben «Yok!» deyince buyur ettiler, çantamı karıştırmadılar!..

Davetliler arasında bir Alman dostu vardı. Koşu şampiyonunun bu hatırasından sinirlendi:

— Elbette karıştırmazlar, dedi, onların dünyayı karıştırmaktan çanta karıştırmağa vakitleri var mı?

TRAMVAY YASAKLARI!..

Taksimden tünele doğru yürüyorlardı. Galatasaraydaki tramvay durağında Mahmut Yesariyi gördüler. Üstad, gelen tramvayların hiç birine binmiyor, sağa, sola bakınıp duruyordu.

Selâmlaşıp geçtiler.

Tünele doğru giden iki arkadaşı, o taraftaki işlerini görüp tekrar Taksime doğru yürümiye başladlar. Yine Galatasaraydaki durağa geldikleri zaman, aradan bir saat geçtiği halde, Yesarinin hâlâ orada beklediğini görüp şaştılar:

— Birini mi bekliyorsunuz üstat?..

— Hayır, tramvaya bineceğim..

— Bir saattir tramvay gelmedi mi?..

— Geldi, geldi ama binmedim!..

— Çok mu kalabalıktı?..

— Hayır, yasakları unutmuşum!..

Bir dakikalık sükûtta neler düşünülür?..

YARIM ŞİİR!

Lâle devrinin zevk ve sefa düşkünü padişahı Üçüncü Ahmet, başta Nedim gelmek üzere meclislerini dolduran şairlerden özenerek şiir yazmak ister, fakat ekseriya, bir mısra söyledikten sonra alt yarafını getiremez, gazel ve şarkı yazmak şöyle dursun, ikinci bir mısra ile bunu hiç olmazsa bir beyit haline bile sokamazdı. O zaman, meşhur şairlerden birini davet ederek mısraını okur, bu suretle şairi bir şiir müsabakasına dâvet etmiş olur, mısraını tamamladıktan sonra şaire bol bol ihsanlarda bulunurdu.

Üçüncü Ahmet bir gün hasbahçede dolaşırken, üzerinde yavrularla dolu bir bülbül yuvası bulunan bir ağaca bir yılanın sarılıp çıkmakta olduğunu gördü, yılanı öldürttü, fakat yine şairliği tuttu, vak'aya işaret ederek:

Tırmaşup çıktı dıraht-ı ömrüne mâr-ı ecel

mısraını söyledi.. Söyledi ama, arkasını da bir türlü getiremedi; meşhur şair Nâbinin derhal saraya çağırılmasını emretti. Yolda gelirken vak'ayı öğrenen şair, padişahın mısraını, gayet zarif bir buluş ile tamamladı; «Tırmaşup çıktı dıraht-ı ömrüne mâr-ı ecel diyen padişaha hemen:

Aşiyan-ı tende yatur bülbül-ü cân bîhaber!

mısraını okudu.

— Necdet, şu zengin kadınla evlenmiş!..
— Halbuki, mektebi bitirince hâkim olacağım, derdi!..

Felekten Rivayet

Rahat etmenin yolu!.

— Yapamıyorum azizim. Tramveya binemiyorum.

— Neye biniyorsun?

— Neye bineceğim, öfkemden küplere biniyorum.

— Küp yürümez..

— Küp yürümez dedin de, kuzum Amcabey nerede?.

— Buralarda... Neden sordun?

— Hiç aklıma geldi.. Dinle, Tramvaya biniyordum. Adamı sıkıştırıyorlar.

— Sana ne?

— Ben adam değil miyim!

— Estağfurullah! Onu demek istemiyorum. Yâni seni ne diye sıkıştırsınlar?

— Öyle sıkıştırma değil, yolcular itip kakıyorlar... Kimisi omuzuma tutunuyor, kimi sırtıma yaslanıyor, kimi dayanıyor...

— O hepimizin başında..

— Lâkin ben çaresini buldum..

— Ne yapıyorsun?

— Sarmısak yiyorum.

— Afiyet olsun. Tansiyona iyidir. Lâkin sıkıştırma ile münasebeti ne?

— Sen de ye, görürsün münasebetini!

— Bana dokunur...

— Nerene?

— Mideme...

— Alâ, alâ! Tamam... Yemelisin..

— Ne oluyor?

— Ne olacak birader. Bizim tarafın yolcuları hep kibar adamlardır. Sarmısak kokusunu duydular mı? yanımdan uzaklaşıyorlar. Ben de Kızkulesi gibi yapyalnız rahat rahat yolculuk ediyorum.

— Peki, diyelim ki, bütün semt halkı sana uydu da hepsi sarmısak yedi, o zaman ne yaparsın?.

— Ha... Bak, bu şeytanlık aklıma gelmemişti!. Ama zannetmem!... Nerede o bolluk birader...

— Sarmısağa da bolluk mu ister?.

— Ne sandın ya Bayım, sarmısak deyip de geçme, kilosu tam 80 kuruş!..

— Orası öyle!..

— Hem sana bir şey söyliyeyim mi, her gün sarmısak yemenin keseye zararı vardır!...

— Safra kesesine mi?..

— Yok canım, daha beter: Para kesesine!..

— Zannetmem. Bir gün gözünü karartıp bir kilo sarmısak alsan bir yıl yeter.

— Zararı öyle değil, yiyenin iştahını açar!

— Ha, bak ona diyeceğim yok!..

— Mübarek, tansiyonu düşürdüğü nisbette masrafı yükseltir!!..

— O halde, senin bu tavsiyen de işe yaramıyacak!

— Maalesef, evet!.. Maamafih Tramvayda rahat etmek için aklıma bir çare daha geldi!!

— Çabuk söyle birader!..

— Vatman yazılmak!..

— !!!...

— Buna da bir şey diyemezsin ya!..

B. FELEK

Hikâye :

ÜSTÜN AKIL !.

Yazan : PATAVATSIZ

Tam karşımızda oturan vapur yolcularından biri «şap!» diye yere tükürünce kan beynime sıçradı. Şu saygısıza bir ders vereyim, dedim:

— Efendi, efendi, diye bağırdım ve başı ucundaki yasak levhasını gösterdim, lûtfen şunu okuyun!.. Okuyamazsanız okutun!..

Tabii adam hiç oralı olmadı. Bön bön yüzüme bakıp yılışmaktan başka bir şey yapmadı. Fakat yanımda, pencere dibinde oturan temiz kılıklı, altmışlık bir zat omuzuma dokundu:

— Boşuna üzülmeyin hanım kızım, diye gülümsiyerek yüzüme baktı, boşuna üzülmeyin. Yasaklara kulak asmıyanlara ihtarda bulunmanın ne yürek tüketici şey olduğunu ben bilirim!.. Başımızı ağırtmazsam size buna dair bir vak'a arzedeyim...

Tanımadığım, fakat ilk görüşte kanımın kaynadığı bu temiz kılıklı, temiz bakışlı adamı tabiî cevapsız bırakmadım. Elimden geldiği kadar sinirsiz görünmiye çalışarak:

— Estağfirullah, dedim, istifade ederim.

Beni biraz daha yanına çağırdı ve yavaş sesle anlatmıya başladı:

« — Efendim, ben gayet vesveseli, kırk merak bir adamımdır!.. Siz benim böyle kanape köşesinde uslu uslu oturduğuma bakmayın. Ben şu dakikada sizin bile görüp sinirlenmediğiniz ne münasebetsizlikler görür, sinirlenirim ama ne yapayım ki artık kimsenin işine karışmamıya ahdettim!.. Beni böyle yapan da şu hadisedir:

Ne zaman bir tramvayın vatman sahanlığında bulunsam, yolcuların vatmanla konuştuklarını görürüm. Bu beni iki bakımdan sinirlendirir. Evvelâ vatmanın lâkırdıya dalıp bir kaza yapmasından korkarım. Sonra da vatmanın, tepesinde duran «Vatmanla konuşmak yasaktır!» ihtarının hiçe sayılmasından sinirlenirim.

Uzun zaman bu sinire dayandıktan sonra nihayet kendi kendime şöyle bir çare buldum. Yanımdaki yolculardan hangisi vatmanla konuşuyorsa hafifçe omuzuna dokunuyor ve vatmanın başucuna mıhlanmış olan yasak levhasını göstererek: «Affedersiniz bayım, diyirdum, gözlerim uzağı seçemez, şu levhada ne yazılıdır acaba, lûtfen okur musunuz?..»

Geveze yolcu levhayı okuyor, ondan sonra da susuyordu. Fevkalâde beğendiğim bu buluşum sayesinde bir çok vatandaşlara unutulan bir yasağı hatırlatmış ve belki de feci kazaların önüne geçmiş oluyordum.

Fakat!... Evet kızım fakat!.., «Akıl akıldan üstündür, tâ arşa kadar» derler a.. Günün birinde benim aklım da ondan daha üstün bir akılla karşılaştı!..

Bir gün, yine bir tramvayın sahanlığına binmiş, gidiyordum. Yanımdaki iri yapılı bir yolcu, bir münasebetini getirip vatmanla konuşmıya başladı. Vatman da konuşmak için adam arıyormuş galiba ki ikisinin de çeneleri açıldı!.. Yolun da en kalabalık yerindeyiz. Durdukça pirelendim, susfukça vehimlendim.. Nihayet, her zamanki usulümle, yolcunun omuzuna dokundum ve: «Affedersiniz

(Sonu 11 inci sahifede)

Doğu cephesinde :

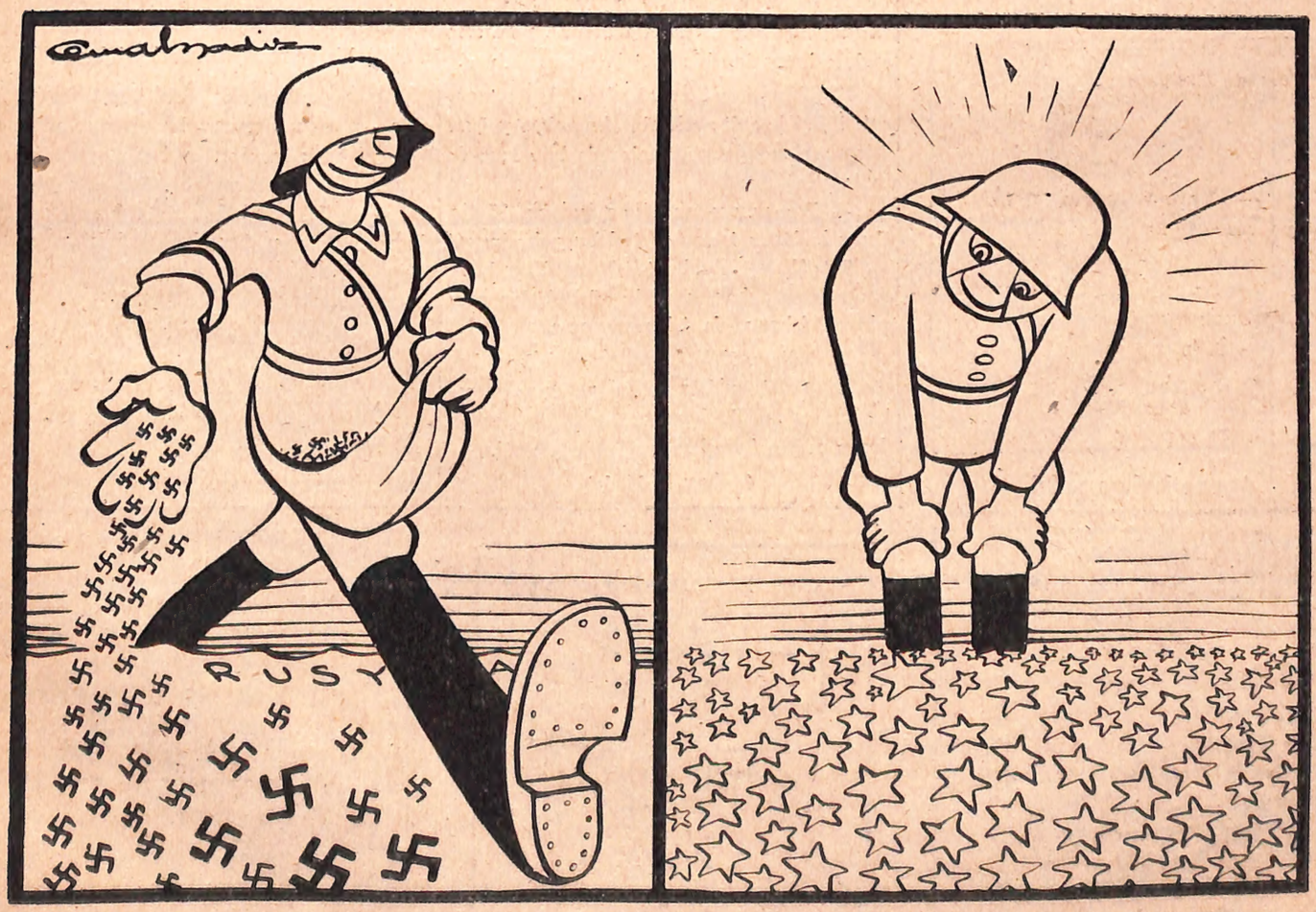

— Arpa ektim... Darı çıktı!..

60 sene yaşıyan şair :

30 sene yıldızlara bakar!..

15 sene mehtap seyreder!..

4 sene kafiye arar!..

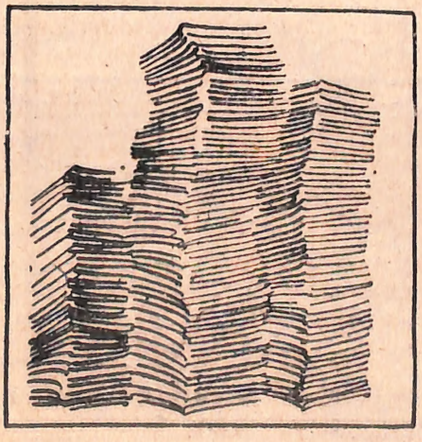

20 bin «ah!» 20 bin «of!» 50 bin «aşk, hicran, elem, bülbül..» kelimesi yazar!..

Dünden, Bugünden:

AYAKKABILAR

Bugünkü gibi, dün de kadın ve erkek ayakkabıları başka başka çeşitlerde, modellerdeydi. Yani, yaşa göre de değişik.

Genç hanımlar sokağa çıkarken siyah glâse veya rugan, pek cahiller yanar döner böcek kabuğundan, bir buçuk, nihayet iki parmak ökçeli iskarpin giyerlerdi. Velime cemiyetleri, sünnet düğünleri, bayram ziyaretleri gibi yerlere, fazla süslü püslü giderlerken, yine o modelde, elbisenin rengine uygun, beyaz, krem, toz pembesi, havaî mavi atlastan iskarpin. Aşır alafrangalar kışın ayni deriden, yahut yukarısı gri, bej, kahve rengi çuhadan düğmeli botları mutlaka edinirlerdi. Bunların en makbulu 18 düğmelisi.

Gelinlik kız anası, torunlara karışmış hatunlar basmakalıptan hiç şaşmazlar: Parmak kalınlığında ökçeli, (karamandolu), yani sofa andırır kumaştan bir nevi terlik bozıntusu.

Körolası dert ötedenberi tazelerde mevcut: İlâki küçük ayakkabı alınacak. Ayağına salapuryalar tıpatıp gelenler de bile inat da inat:

— Ben numaramı bilmez miyim, 35 tir. Faraş kadarını istemem; imkânı yok almam!

Tezgâhtar, istenileni çıkarır. Yısa boca, ayağı içine sokar. Tazenin gözlerinden ateş çıkıyor, fakat vec'a, işkenceye razı.

Rütbeli, mevkili, kudeması giyişli yanları lâstikli, esnek, vidala fotine ve dışarıya çıkarlarken, taşlık kapısının eşiğinde çevrili duran rugan kaloşlara rağbet ederlerdi.

(Arkası S. 11 de)

Çifti altmış, yetmiş liraya çıktıktan sonra ona ayakkabı demiye insanın dili varmıyor. Mübarek, ayakkabı değil, baş tacı olmıya lâyk nesne oldu çıktı!..

Kadın ayakkabıları oldumolası, erkek kunduralarından pahalıya satılır; zenneye verilen paranın acısı erkek pabuçlarının ucuz olmasile telâfi edilirdi. Amma şimdi öyle mi ya?.. Nice erkek kunduraları var ki birkaç kadın iskarpini değerinde!..

Çeşit bakımından da hemen hemen kadın iskarpinlerile at başı!.. Vidalası, gilâsesi, rugani, potusüeti, lâzarı, keteni, köselesi, lâstikiisi, demirlisi, çivilis, dikîşlîsî, maskaretlisi, maskaretsizi, ince tabanlısı, kalın tabanlısı... Çukulata renklisi, siyahı, kahve renklisi, beyazı, neftîsi, sarısı, kırmızısı, bordosu, tahin renklisi, kül renklisi, bej renklisi..

Kadın işkarpinlerinden bir farkı varsa o da - şıklar müstesna - bir kunduranın, meselâ siyah bir kunduranın her mevsimde, her elbise ile giyilebilmesidir. Bir erkeğin bir çift siyah, bir çift kahve rengi kundurası oldu mu hem yazı, hem kışı geçirdi demektir. Eğer bir çift te rugan iskarpini varsa düğüne, baloya, dansa da gitti gider!..

Gelgelelim, sekiz kat elbisesi olan bir kadının hiç değilse altı çift iskarpini yoksa felâkettir. Zira kadının ayağındaki iskarpin renk bakımından başındaki şapkaya, elindeki çantaya bağlıdır. Et tırnaktan ayrılır, fakat onlar birbirinden ayrılmaz!..

5 sene eserini neşredecek gazete arar!..

1 sene yemek yer!..

Amcabey'in
Mizahî Romanı : 19

Banker Arif!

Yazan : SERMET MUHTAR ALUS

Yukarıdaki ayak patırtıları kesilmişti. Binnaz hanım, fısıltı halinde,

— Hele şükür işkembeci tıkırtıları kesildi. Beynimin içi, kulaklarımın zarları zonk zonk zonklamaktan kurtuldu! dediği sırada merdivende bir gürültü, basamakları ikişer üçer atlıya atlıya, karşı camekânın camlarını zıngırdata zıngırdata bir iniş.

Salonun aralık kapısından Müsavat'ın kırmızı basma bir mendil sarılı başı, plâj güneşinden âdeta habeş rengi almış yüzü göründü:

— Gudbay!.. Gidiyoruz biz; gecikiriz, öğleye gelmeyiz belki...

Banker,

— İyi, alâ ama misafirler... diye başlarken, küçük hanımın tepesinden ikinci bir baş, Uhuvvet'inki uzandı.

Briyantinlerle pırıl pırıl, inek yalamış gibi saçlarında sımsıkı bir file, ucu yukarı kalkık hap burnunun altında ala Duglas bıyıklar, sırtında boynundan dolanıp kollarından bağlanmış kazağı vardı.

Babasına cevabı o verdi:

— Bize ne misafirlerden! Size geliyor onlar. Önlerine düzikoları, mezeleri koyun. Patlayıncaya kadar içsinler; sarhoş olsunlar; âdi âdi türkülere girişsinler. Daha cıvıyınca kalkıp kalkıp oynamıya, göbek atmıya kalkışsınlar... Öf, ne iğrenç!..

Kız kardeşi araya karıştı:

— Uhu çok haklı. Bayağılık antrparantez dursun, Emil Yanniks, Harri Bor kılıklı şişko şişko herifler; yanlarında tam lâyıkları karılar. Tahammül edemeyiz doğrusu. Hem Samo, Rifi, Tahi, Fatiş, Naco, Lola üç gün evvel sözleştik. Samo ile Rifi tâ Bebekten gelecekler; şarpilerini getirecekler. Hayırsız adalara kadar, piknikli bir gezinti yapacağız!.

Bunu söyler söylemez, saniye durmadan dörtnala koşup gittiler. Banker Arif, sırıtarak perukanın üstünden kafasını kaşıyordu:

— Asriliğe, alafrangalığa diyecek yok. Her bir hususu mükemmel, daniska; alayına yerden göğe kadar bravo, pardon. Gelgelelim. bu tarafı beni sarmıyor da sarmıyor. Yok Samo, yok Lola, yok Coli... Tıpkı fino köpekleri, Van kedileri adı gibi be...

Köşk sahibi bay bir taraftan şöferi bir taraftan misafirleri beklemekten kabına sığamıyor ya; oyalanmak için mutbağı bir yoklama etti. Aşçı Avadisi kolaçan edecekti.

Zihni bey hem çilingir sofrasına, hem de yemek sofrasına yarar diye mayonezli levrek istemişti. Süleyman bey, Ermeniler enfes dolduru diye, midye dolması deyip durmuştu ama sümüklü böcek gibi küçüklerinden olmıyacak; koca koca akıntı midveleri olacak. Nizameddin bey de coktandır yemediği, yıllardanberi İstanbulun hiç bir lokantasında görülmiyen elmasiyeyi arzulamıştı. İçine parça parça kaymak ilâvesini de şart koşmuştu.

Ortaya konacaklar yalnız o kadar olur mu? Bay Tataroğlunun ziyafeti bu. Daha bir çok yemekler de arada mevcut: Tovuk suyuna sebze corbası, yeşil salatalı kuzu kızartması, iki türlü sebze, tereyağlı pilâv, şeftali kompostosu, envai yemiş...

Çilingir sofrasının mezelerini hizmetçi Mannik dudu ile Katina hazırlamadaydılar. Siyah havyardan ve taratorundan tut, bol sarmısaklı cacığına kadar hepsi var...

Salonun penceresinde. gözleri dışarıya dalmış damat bey, birden yerinden sıçradı:

— Gördün mü olanları? Şimdi pederin fena halde canı sıkılacak!

Karısı pencereye seğirtti:

— Eyvah!.. Çingene bozuntusu herif bu haltı da etti desene.

Tevekkeli Kadıköyünde yıllanmamış!

Önde iki öküz, gerisinde eli üvendireli arabacı, daha gerisinde otomobil, heyamolalarla sökün ediyor.

Memnune, aşağıya çığlığı kopardı:

— Beybaba yetiş!. O canım, güzelim otomofilinin halını gör!

Hepsi caddede soluğu aldılar. (Kadillak) marka, daha bir yıl evvel fabrikadan çıkmış, kamyonet kadar, pırıltıları göz kamaştıran otomobilin feci manzarası içler acısı:

Radyatörü içeri göçmüş; bir yanının çamurluğu aşağı sarkmış; ön camları boydan boya tuz buz; tavanı mavanı yamru yumru.. Şöfer ise meydanlarda yok.

— Bitmedi —

İnsaflı hırsız — Şükret ki ekmek karnını sana bıraktım!..

— Kızcağız işte şu pencereden bakarken başı dönmüş, sokağa düşmüş!..

— Biçare, bütün gün bir karış yüksekliğinde mantar pabuç da giyer, gezerdi!..

KİRALIK SAHİFE

HEM NALINA MIHINA

Gürültü ile mücadele

Bugünlerde aziz okuyucularımdan gürültüden şikâyet yollu bin beş yüz altmış dokuz mektup aldım. Hepsine hak veriyorum. Gürültü ile mücadele tifüsle mücadele kadar güç ve bir teknik meselesidir. Sabahleyin güneş doğmadan sokaklara dökülen satıcıdan tutun da, kafayı tütsüleyip kendilerini birer Münir Nurettin veya Safiye Aylâ sanan, her türlü nakil vasıtasında vakitli vakitsiz icrayî terennüm eden çakır keyiflere kadar ne kadar terbiyesiz ve saygısız varsa hepsi ıslâh edilmeye muhtaçtır.

Amerikada kaldığımız müddetçe her sabah ancak dokuz veya onda uyanabiliyordum. Geç kalkmamı önce yorgunluğuma etfettim. Fakat, her gün geç kalkmıya âdeta alışıyordum. Tenbelliğimin sebebini Amerikanın havasında, suyunda aramakta iken birdenbire herşeyi anladım. Zira, Amerikada sabahları penceremin camlarını herhangi bir seyyar satıcı zangırdatmıyor ve oranın şöferleri sabah güneş doğmadan korna çalmıya başlamyorlardı.

İstanbulda iken böyle bir sabah sessizliğine ne kadar hasret olduğumuzu hatırladım. Bir gün New-York belediye reisi bizi bir kokteyl partisine davet etmişti. Lâf arası yarım yamalak İngilizcemle:

— Mister, dedim. Şehrinizde sabahları sessizliği nasıl tesis ettiniz?

Güldü ve bir kelime ile cevap verd:

— Yasakla!..

Bunu yazmaktan maksadım, sayın ve muhterem valimize bir târizde bulunmak değildir. Çünkü, takdir ediyorum ki o da benim gibi gürültü aleyhtarıdır. Ne yapalım ki halkımızın umumî terbiyesi noksandır.

Büyükderede otururum. Geceleri sandalla mehtap sefasına çıkanlar doksan dokuz dilde avaz avaz şarkılar söylüyorlar, çalgı çalıyorlar. Haydi, bu bedava konserlere teşekkür edeyim; çalgılı gazinoların boğazın diğer yakasında akseden âhengine de amenna; taka, motor gürültülerine, balıkçı naralarına da iş görüyorlar diye sesimi çıkarmıyayım amma, Zonguldaktan kömürle yüklü oalrak gelen ve Büyükdere önlerinde demirliyen vapurların şafakla düdük çalmalarına artık tahammülüm kalmadı.

Geçen hafta burada demirliyen iki şilebe dikkat ettim, her sabah güneşin doğmadığı erken saatlerde fasıla ile on defa düdük çalıyorlar. Baktım olacak giib değil, bu gemilerden birinin kaptanını çağırdım. Bütün kaptanlar gibi o da beni tanır.

— Merhaba, üstat! dedim; sabahın bu sâkin saatinde ne diye ikide birde düdük çalıp ta bizi rahatsız ediyorsunuz?

Kaptan şu cevabı verdi:

— Kabahat bizim değil, Reis! Biz düdüğü halkı tatlı uykusundan kaldırmak için çalmıyoruz, gümrük memurları sabahları gemileri kontrol ediyor da onları uyandırıp iş başına davet için on defa düdük çalıyoruz.

Gümrük kanununa baktım. Yapılan hareket usûl ve nizama aykırdır. Acaba, gümrük memurları başuçlarna bir çalar saat koyup uyanamazlar mı? Gümrük memurlarını vazifelerine çağıran bu düdük sesleri yüzünden bütün Büyükdere halkı ve ben şikâyetçiyiz. Gümrük idaresinden rica ederim memurlarının sabahları uyanabilmeleri için onlara br çalar saat alsın.

Gümrük idaresi bu lûtfü esirgerse ben yapacağımı bilirim. Daha olmazsa Ankaraya gidip kıymetli, sayın ve genç Gümrük İnhisarlar Vekilimizden bu işi bizzat haletmesini rica edeceğim.

Yazımı bitirmeden önce sayın ve muhterem valimizden bir ricam var: Bizim evin önündeki asfalt yol yer yer çatlıyarak bozuldu. Lûtfen bir silindir gönderip yolumuzu tamir ettirirlerse kendilerine minnettar kalacağım.

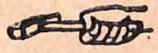

Açık teşekkür:

(Büyükdere otobüsleri) başlıklı yazıma alâka göstererek istediklerimi yapan E. T. T. müdürü B. Hulki'ye candan minnet ve teşekkürlerimi bildirir, ellerinden sıkarım.

**

(Telefon işlerimiz) başlıklı yazım alâkadar makam tarafından nazarı dikkate alınmıştır. Kendilerini tebrik eder, başarılar dilerim.

CEVAPLAR:

Ankara Harp Okulu A. B. ye: (Sancağa saygı) başlıklı yazıma karşı gösterdiğiniz alâkadan dolayı sizi tebrik ederim. Takdire lâyıksınız.

İstanbul, C. D. ye : (Şehir bahçeleri) mevzuuna tekrar temas edeceğim. İltifatınıza teşekkürler.

Rize, A. Temel — Amiral Nelson'un Viktory gemisi hatırımda kaldığına göre, 1765 te, 9 Mayısta Salı günü saat 1,33 te suya indirilmiştir.

PALAMUTLARA SAYGI!

Gerek toprak, gerek deniz mahsulleri bakımından tabiatin bin bir lûtfüne uğrıyan bir milletiz. Fakat acaba bunların kadrini biliyor muyuz? Ne gezer!..

İşte sokaklarımızı dolduran çöpler!.. Gerçi sokaklarımızda sayın ve muhterem Vali ve Belediye reisimiz Doktor Lûtfi Kırdarın mütemadî ve amansız mücadele ve gayretleri neticesinde çöp göremez olduk. Fakat biraz dikkat ve tecessüsle kıyıda bucakta bazı müzahrafata tesadüf etmek mümkündür.Bunlar arasında bilhassa meyva kabuklarına tesadüf edilir ki bu, tabiatni bize bahşettiği nimetlere küfrandan başka bir şey değildir.

Yirminci asır fen ve tababetinin bunca irşadlarına rağmen hâlâ vitamin denen hayat cevherinin değerinden bihaber, kavun, karpuz, elma, armut, limon, portakal gibi meyvaların kabuklarını atıyoruz.

Teessüf etmekle beraber bu meseleyi toprak mahsulleri mütehassıslarına bırakıyorum.

Gelelim deniz mahsullerimize:

Zaman zaman rıhtımlarımıza vuran torik ve palamutların, gerisin geriye denize dökülmesinden sarfınazar, biçarelerin bazı hoyrat vatandaşlar elinde, caddelerde başaşağı taşınmaları cidden fecidir.

Tasavvur edilsin, bir mahlûk ki ağzı var, dili yok. Cismi var, canı yok. Şanlı denizlerimizin muhteşem lodoslarından sersemleşip kıyılarımıza düşmüş, aman dilemiştir. Bunları, millî necabetimize yakışır bir misafirperverlikle karşılıyacağımıza kuyruklarından tutup başaşağı sokaklarda gezdiriyoruz.

Unutmamalı ki bir torik veya bir palamutun hüceyreleri kimbilir hangi kahraman bir deniz erinden; kimbilir hangi bir deniz kurdundan şanlı hâtıralar taşıyor!..

Halkın palamutlara saygı göstermesi için icabeden kat'i tedbirlerin biran evvel alınmasını sayın ve muhterem Vali ve Belediye reisimiz Doktor Lûtfi Kırdardan bekleriz.

Abidin Daver Dav'er

Ankarada Doktor Galip Ataç'a:

İltifatınıza teşekkürler ederim. Dediğiniz mevzua bu sütunlarda temas edilecektir. Bu sahife geçen hafta İsmayıl Hakkı Baltacıoğlu tarafından, evvelki hafta da Bay Nurullah Ataç tarafından kiralanmıştı. Saygılar.

Amcabey ve harb sonrası!.

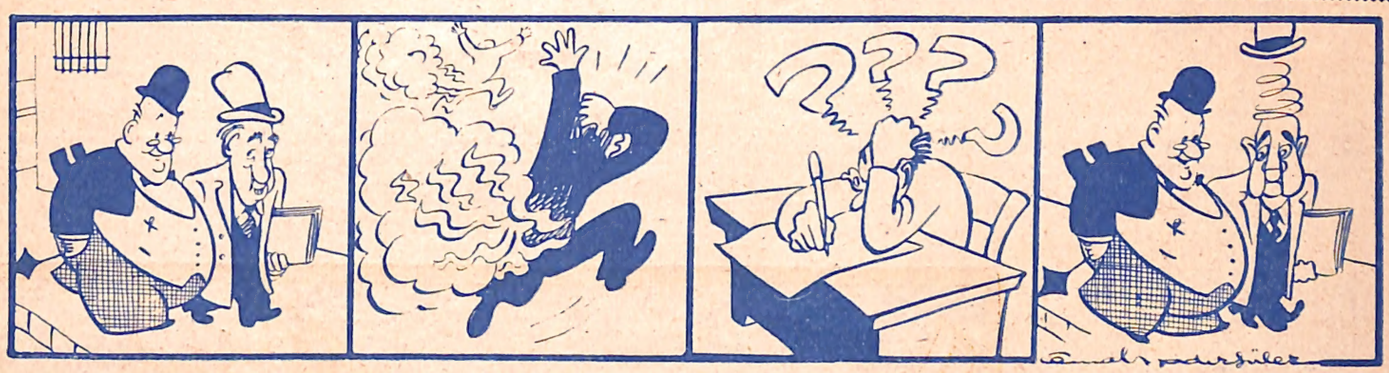

— Dünya, harp havasına o kadar alıştı ki Amcabey, sulh oldu deseler herkes bir tuhaf olacak...

... Bu tuhafların başında, tabii, vurguncular, karaborsacılar gelecektir!..

... Askeri yazarlar da epey şaşalıyacaklar, hele kazanan tarafı tutanların burunları kafı aşacaktır!

A. — O bir şey değil, bir takım «Ben zaten demiştim!» ciler türeyecek ki Allah hepimizi bunların kibrinden korusun!

● UCUZLUK ..
● ŞIKLIK ..
● SAĞLAMLIK!..

Bu üç meziyetin üçü de
NURİ ÇEKİÇ
mağazasında yapılan bir kunduradavardır!
Beyoğlu: İstiklâl cad. 221

(Dünden devam)

Genç beyler fotin giyerler, çamurlu havalarda üstüne lâstik geçirirler, gûya modayı güden ekseriya züppeler se kışın

kanarya sarısı deriden, sipsivri burunlu iskarpin olmadan Beyoğluna, mesirelere adım atmazlardı.

'Kasım girip havalar yağışladı mı eski kurtlarda; kabzımallarda; Uzunçarşı, Yorgancılar çarşısı; Sandıkçılar içi esnaflarında; tulumba reislerinde, para tutan omuzdaş takımında baldırları kapayacak boyda çizme...

(Hikâyeden devam)

bayım, dedim, gözlerim uzağı seçemez. Şu levhada ne yazılıdır acaba, lûtfen okur musunuz?»

Ben, zaferinden emin bir kumandan gibi malûl neticeyi beklerken adam evvelâ levhaya, sonra yüzüme bakıp ters ters:

— Üstünüze vazife olmıyan işlere burnunuzu sokmayın, yazıyor!.. demez mi?..

Birden tramvay yoldan çıktı, devrildi, ben altta kaldım sandım. Meğer insanın hiç beklemediği sırada böyle bir utanca düşmesi ne berbat şeymiş!..

Bu münasebetsize söyliyecek hiç bir şey bulamadım, ilk durakta kendimi aşağıya attım ve ne olursa olsun bir daha kendime ait olmıyan bir işe karışmamıya andettim!.. Mamafih siz isterseniz aksini yapmıya devam edin kızım!..»

Hâlâ düşünüyorum.

PATAVATSIZ

Sahibi: Sermet Muhtar ALUS
Neşriyat müdürü: Rıza YÜCER
CUMHURİYET MATBAASI

T. İŞ BANKASI
Küçük Cari Hesaplar
1944 İKRAMİYE PLÂNI

KEŞİDELER: 28 İk. kânun, 2 Mayıs, 25 Ağustos, 1 İk. teşrin tarihlerinde yapılır.

1944 İKRAMİYELERİ:

1 adet ARSA (Ankareda Kavaklıderede 1024 M² - İmar oda No. 254 Parsel No. 3)

1	»	2000	Liralık =	2000. — Lira
3	»	1000	» =	3000. — »
4	»	500	» =	2000. — »
10	»	200	» =	2000. — »
10	»	100	» =	1000. — »
100	»	50	» =	5000. — »
150	»	25	» =	3750. — »
300	»	10	» =	3000. — »

Türkiye İş Bankasına para yatırmakla yalnız para biriktirmiş ve faiz almış olmaz, aynı zamanda talihinizi de denemiş olursunuz.

Amcabey

SİYASÎ MİZAH MECMUASI

Sayı: 50

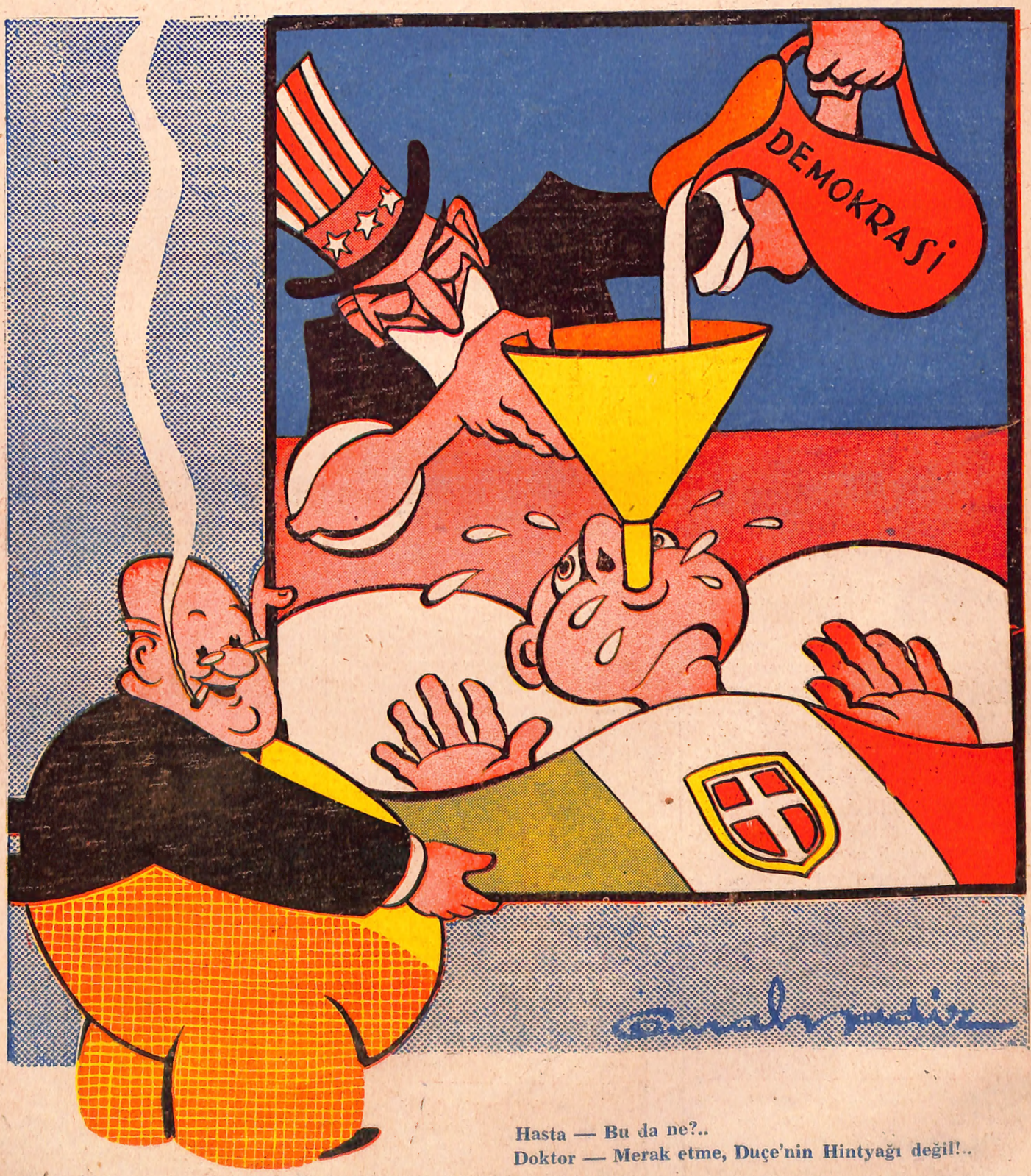

Hasta — Bu da ne?..
Doktor — Merak etme, Duçe'nin Hintyağı değil!..